PERIMMÄISTEN KYSYMYSTEN ÄÄRELLÄ

JOHN BLANCHARD

PERIMMÄISTEN KYSYMYSTEN ÄÄRELLÄ

JOHN BLANCHARD

© Evangelical Press, England 1997

ISBN 0 85234 3922
ISBN-13 9780 85234 3292 0

Evangelical Press & Services Ltd
Faverdale North
Darlington
Co. Durham
DL3 OPH
England

Originally published as *Ultimate Questions* © Evangelical Press 1987

Printed in Singapore by SNP Security Printing Pte Ltd

Elämä on täynnä kysymyksiä. Jotkut niistä ovat vähäpätöisiä, toiset hieman merkityksellisempiä - ja eräät äärettömän tärkeitä. Näitä sanoja lukiessasi mielessäsi saattaa olla jokin terveyttäsi, taloudellista tilaasi, työtäsi, perhettäsi tai tulevaisuuttasi koskeva kysymys. Mutta kaikkein tärkeimmät, perimmäisimmät kysymykset koskevat kuitenkin Jumalaa ja suhdettasi Häneen. Mikään elämässä ei voi olla tätä tärkeämpää. Kaikki toivovat itselleen hyvää terveyttä, vakaata taloutta, turvattua työpaikkaa, onnellista perhettä ja valoisaa tulevaisuutta. Kaikki nämä asiat ovat silti vain väliaikaisia ja loppujen lopuksi täysin merkityksettömiä, ellei sinulla ole elävää yhteyttä Jumalaan.

Seuraavia sivuja lukiessasi tulet huomaamaan, miksi tällaista jumalasuhdetta tarvitaan niin kipeästi - ja kuinka sen voi löytää. Käsittelemme joukon elämäsi tärkeimpiä kysymyksiä, mihin jokaisen ihmisen olisi tarpeellista saada vastaus.

Ole siis hyvä ja lue tämä kirjanen huolellisesti läpi - tarpeen vaatiessa useampaankin kertaan. Sinulla ei ole varaa jäädä paitsi sen sanomasta.

Onko siellä ylhäällä joku?

Tämä on kaikkein perustavinta laatua oleva kysymys. Jos Jumalaa ei ole olemassa, niin Hänen etsimisensä on aivan turhaa. *Sen, joka Jumalan tykö tulee, täytyy uskoa, että Jumala on.*[1] Vaikkei Jumalan olemassaoloa voidakaan osoittaa tieteellisesti todeksi, sen puolesta puhuvan aineiston määrä on erittäin vaikuttava.

Jos sanomme maailmankaikkeuden syntyneen sattumalta, joudumme vastakkain monien ongelmien kanssa, joihin meillä ei ole ratkaisua. Mistä olisivat alkuräjähdykseen tarvittavat raaka-aineet olleet peräisin? Evoluutio- eli kehitysteoria on levinnyt laajalle, mutta sen uskottavuus on kyseenalainen: voisiko tyhjästä kehittyä jotakin niin monimutkaista kuin oman maapallomme ihmeellisen rikas ja kirjava eliömaailma?

Kaikki muutkin teoriat maailmankaikkeuden synnystä ovat yhtä hataria. Ainut tyydyttävä selitys on seuraava: *Alussa loi Jumala taivaan ja maan.* Maailmamme ei ole jonkun jättiläismäisen onnenpotkun sattumanvarainen tulos, vaan se *on rakennettu Jumalan sanalla, niin että se, mikä nähdään, ei ole syntynyt näkyväisestä.* Luomisella oli alkunsa, ja sen alkuunpanija oli Jumala. *Sillä hän sanoi, ja tapahtui niin, hän käski, ja se oli tehty.*

Tätä näkemystä tukevat kaikkialla vallitseva ihmeellinen järjestys ja tarkoituksenmukaisuus sekä maailmankaikkeutta aina

sen pienimmistä mikro-organismeista taivaan avaruuksiin asti koossa pitävät luonnonlait. Suunnitelma edellyttää suunnitelijaa samoin kuin lait niiden asettajaa. Jumalan olemassaolo on vastaus näihin molempiin! *Jumala, joka on tehnyt maailman ja kaikki, mitä siinä on, hän, joka on taivaan ja maan Herra...*

Kaikkein vahvin todiste luomisen puolesta on kuitenkin ihminen itse. Toisin kuin eläimillä, ihmisellä on jotakin, jota kutsumme persoonallisuudeksi - hänellä on kyky tehdä järjellisiä päätöksiä, hänellä on omatunto ja hän osaa erottaa oikean väärästä. Hän kykenee rakastamaan ja tuntemaan myötätuntoa.
Mutta ennen kaikkea hänellä on luontainen taipumus palvoa jotakin itseään korkeampaa. Mistä nämä ihmisen ominaisuudet ovat peräisin? Ei evoluutio eikä edes sattumien suuri summa olisi voinut saada niitä aikaan. Raamattu antaa meille selkeimmän vastauksen tähän kysymykseen: *Silloin Herra Jumala teki maan tomusta ihmisen ja puhalsi hänen sieraimiinsa elämän hengen, ja niin ihmisestä tuli elävä sielu.*
Ihminen ei ole sattuman tulos, vaan hänet on tehnyt maailmankaikkeuden Luoja *ylen ihmeellisesti.*

1. Kaikki kursivoidut sanat (teosten nimiä lukuunottamatta) on lainattu Raamatusta sivun 32 luettelon mukaisesti.

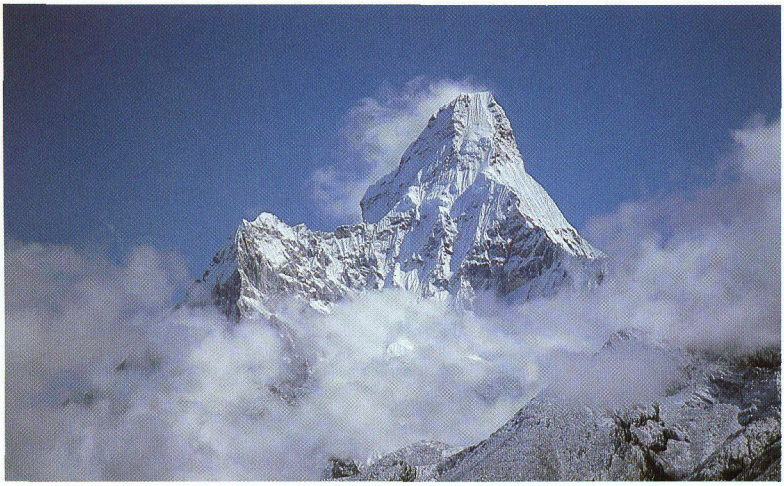

Puhuuko Jumala?

Tämä kysymys on ratkaisevan tärkeä. Oman älymme varassa olemme täydellisen tietämättömiä Jumalasta. *Sinäkö käsittäisit Jumalan tutkimattomuuden tahi pääsisit Kaikkivaltiaan täydellisyydestä perille?* Jumala on meidän ymmärryksemme ulottumattomissa, ja jotta pystyisimme tuntemaan Hänet, on Jumalan itse ilmoitettava meille itsensä.

Luomakunta on yksi Jumalan tärkeimmistä tavoista ilmoittaa meille, kuka Hän on. *Taivaat julistavat Jumalan kunniaa, taivaanvahvuus ilmoittaa hänen kättensä tekoja.* Jo pelkästään maailmankaikkeuden valtava koko ja sen ihmeellinen tasapaino, moninaisuus ja kauneus kertovat paljon sen kaiken luoneesta Jumalasta. Luomisteossaan Jumala näyttää meille hämmästyttävän voimansa, äärettömän viisautensa ja loistavan mielikuvituksensa. *Sillä hänen näkymätön olemuksensa, hänen iankaikkinen voimansa ja jumalallisuutensa, ovat, kun niitä hänen teoissansa tarkataan, maailman luomisesta asti nähtävinä, niin etteivät he voi millään itseänsä puolustaa.*

Viestiessämme keskenämme me ihmiset olemme hyvin pitkälle sanoista riippuvaisia. Niinpä meille puhuessaan Jumalakin käyttää sanoja - sanoja, jotka on kirjoitettu Raamattuun. Yksistään Vanhassa testamentissa lause *'Jumala sanoi'* esiintyy lähes neljä tuhatta kertaa korostaen sitä, ettei *koskaan ole mitään profetiaa tuotu esiin ihmisen tahdosta, vaan Pyhän Hengen*

johtamina ihmiset ovat puhuneet sen, minkä saivat Jumalalta.

Missään muussa kirjallisuudessa emme tapaa yhtä suurta määrää Jumalan nimessä puhuneiden ihmisten antamia yksityiskohtaisia profetioita eli ennustuksia, jotka ovat sitten toteutuneet kirjaimellisesti. On aivan mahdotonta edes kuvitella, että ne kaikki olisivat voineet olla onnekkaan sattuman tulosta.

Lisäksi voidaan mainita, miten suuresti Raamattu on vaikuttanut ihmisten elämään. Millään muulla kirjalla ei ole ollut sellaista elämää muuttavaa voimaa kuin Raamatulla. Miljoonat ihmiset kautta vuosituhansien ovat saaneet kokea todeksi omassa elämässään, että *Herran laki on täydellinen; se virvoittaa sielun. Herran todistus on vahva, se tekee tyhmästä viisaan. Herran asetukset ovat oikeat, ne ilahuttavat sydämen. Herran käskyt ovat selkeät, ne valaisevat silmät.*

Kahdessa vuosituhannessa minkään alan asiantuntijat eivät ole pystyneet todistamaan ainuttakaan Raamatun väitettä vääräksi. Syy siihen on tämä: *Jokainen kirjoitus on syntynyt Jumalan Hengen vaikutuksesta.* Sen tähden meidän pitäisi ottaa se vastaan, ei *ihmisten sanana, vaan niinkuin se totisesti on, Jumalan sanana.*

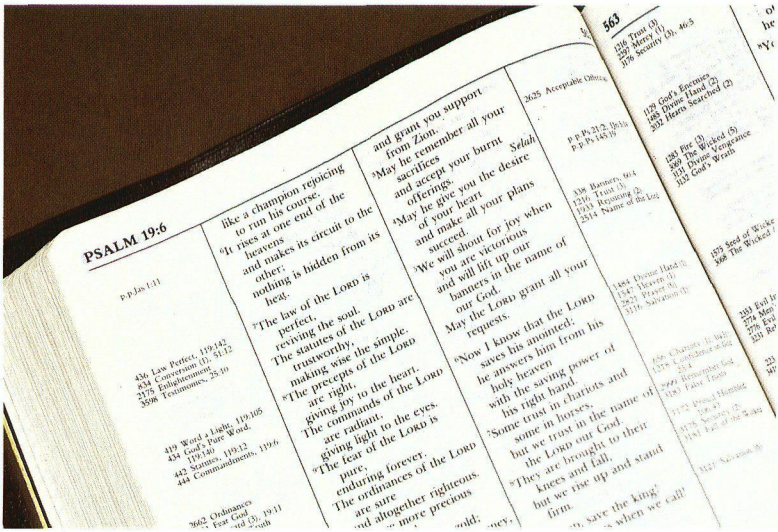

Millainen Jumala on?

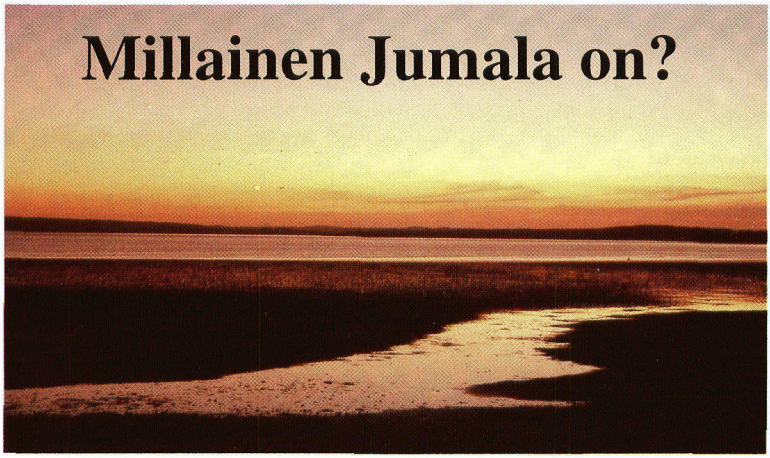

Tämä kysymys on luonnollisestikin seuraava, johon meidän on vastattava. Ihmiset voivat uskoa, että on olemassa Jumala, ja yleensä ottaen he voivat jopa uskoa Hänen puhuvan meille luomakuntansa ja Raamatun välityksellä. Meidän täytyy kuitenkin saada tietää Jumalasta vieläkin enemmän - millainen Jumala Hän todella on.

Raamattu antaa meille monia selkeitä ja varmoja vastauksia tähän kysymykseen, seuraavassa on muutamia niistä.

Jumala on persoonallinen. Jumala ei ole pelkästään jokin selittämätön voima tai vaikutus. Hän ajattelee, tuntee tunteita, haluaa asioita ja toimii kuten aito elävä persoonallinen olento. Mutta Hän ei ole vain "yläkerran ukko" tai jonkinlainen yli-ihminen. *Herra on totinen Jumala; hän on elävä Jumala ja iankaikkinen kuningas.*

Jumala on yksi. On olemassa vain yksi tosi Jumala. Hän sanoo: *Minä olen ensimmäinen, ja minä olen viimeinen, ja paitsi minua ei ole yhtäkään Jumalaa.* Kuitenkin Jumala on ilmoittanut itsensä myös kolminaisuutena, jossa on kolme eri persoonaa - Isä, Poika (Jeesus Kristus) ja Pyhä Henki. Kaikki kolme persoonaa ovat yhtä totisesti, täydellisesti ja samanarvoisesti Jumala. Raamatussa puhutaan *Isän Jumalan* kunniasta, Sanasta (Jeesus Kristus), joka *oli Jumala*, ja Herrasta, *joka on Henki.* Vaikka onkin olemassa vain yksi Jumala, niin jumaluudessa on kolme Persoonaa.

Jumala on henki. Hänellä ei ole fyysisiä ulottuvuuksia. Hänellä ei ole ruumista eikä mitään erityispiirteitä, joita voisi kuvata koon tai muodon käsittein. *Jumala on Henki; ja jotka häntä rukoilevat, niiden tulee rukoilla hengessä ja totuudessa.* Tämä tarkoittaa, että Jumala on silmillemme näkymätön. *Ei kukaan ole Jumalaa milloinkaan nähnyt.* Se merkitsee myös sitä, ettei Jumalan tarvitse olla vain yhdessä paikassa kerrallaan, vaan Hän on joka hetki läsnä kaikkialla. *"Enkö minä täytä taivasta ja maata?", sanoo Herra.* Tämä tarkoittaa muun muassa sitä, että Jumala on täysin tietoinen kaikesta, mitä tapahtuu kaikkialla - ei siis ainoastaan kaikesta, mitä sinä teet ja sanot, vaan Hän tietää kaikki mielessäsi liikkuvat ajatuksetkin.

Jumala on ikuinen. Jumalalla ei ole alkua. Raamatun sanoin *iankaikkisesta iankaikkiseen olet sinä, Jumala.* Ei ole koskaan ollut aikaa, jolloin Jumalaa ei olisi ollut, eikä koskaan tule aikaa, jolloin Häntä ei olisi. Jumala kuvaa itseään sanoin: *joka on ja joka oli ja joka tuleva on.* Hän pysyy ikuisesti samana: *minä, Herra, en muutu.* Jumala on yhä ja on aina oleva kaikkea, mitä Hän on ollut tähänkin saakka.

Jumala on riippumaton. Kaikki muut elolliset olennot ovat riippuvaisia joko ihmisistä tai asioista ja viime kädessä Jumalasta - mutta Jumala on täysin riippumaton luomakunnastaan. Hän kykenee selviytymään yksin, *eikä häntä voida ihmisten käsillä palvella, ikäänkuin hän jotakin tarvitsisi, hän, joka itse antaa kaikille elämän ja hengen ja kaiken.*

Jumala on pyhä. *Kuka on vertaisesi, sinä pyhyydessä jalo; sinä ylistettävissä teoissa peljättävä.* Ei ole olemassa mitään, jota voisi verrata Jumalan pyhyyteen. *Ei kukaan ole pyhä niinkuin Herra,* joka on täydellisen virheetön ja vailla minkäänlaisia vajavaisuuksia. Raamattu sanoo Hänestä: *Sinun silmäsi ovat puhtaat, niin ettet voi katsoa pahaa etkä saata katsella turmiota.* Tämä pyhä Jumala vaatii pyhyyttä myös meiltä jokaiselta. Hän käskee meitä tänään: *Olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä.*

Jumala on oikeudenmukainen. Raamatussa sanotaan, että *Herra on oikeuden Jumala; vanhurskaus ja oikeus on hänen valtaistuimensa perustus.* Jumala ei ole pelkästään meidän Luojamme ja Ylläpitäjämme, vaan Hän on myös Tuomarimme, joka palkitsee ja rankaisee niin ajassa kuin ikuisuudessakin erehtymättömän oikeudenmukaisesti.

Jumala on täydellinen. Hän tietää ja tuntee kaiken. *Ei mikään luotu ole hänelle näkymätön, vaan kaikki on alastonta ja paljastettua hänen silmäinsä edessä, jolle meidän on tehtävä tili.* Jumala tietää kaiken menneisyydestä, nykyisyydestä ja tulevaisuudesta mukaanluettuna kaikki ajatuksemme, sanamme ja tekomme. Hänen viisautensa on täydellinen ja täysin järkemme ulottumattomissa. *Oi sitä Jumalan rikkauden ja viisauden ja tiedon syvyyttä! Kuinka tutkimattomat ovat hänen tuomionsa ja käsittämättömät hänen tiensä!*

Jumala on suvereeni. Hän on maailmankaikkeuden ainut ja ylin hallitsija, eikä mikään ole Hänen valtansa ulkopuolella. *Kaiken,*

mitä Herra tahtoo, hän tekee, sekä taivaassa että maassa. Jumalalle ei satu vahinkoja, eikä mikään voi tulla Hänelle yllätyksenä. Hän on vastuussa koko maailmanhistorian kirjoittamisesta ja *vaikuttaa kaikki oman tahtonsa päättämän mukaan.* Jumala ei tarvitse keneltäkään neuvoa tai lupaa tehdäkseen sen, mitä tahtoo. Eikä kukaan voi estää Häntä tekemästä juuri niin kuin Hän haluaa, *eikä ole sitä, joka pidättää hänen kätensä ja sanoo hänelle: "Mitäs teet?".*

Jumala on kaikkivaltias. Hän on kaikkivoipa. Sanassaan Hän sanoo: *Katso, minä olen Herra, kaiken lihan Jumala; onko minulle mitään mahdotonta?* Jumala voi toteuttaa kaiken tahtomansa, edellyttäen, että se ei ole ristiriidassa Hänen luonteensa kanssa. Hän ei voi valehdella, muuttua, tehdä virheitä, tehdä syntiä tai kieltää itseään.

Edellä saimme nähdä vain muutamia luonnoksenomaisia kuvia siitä, mitä Jumala on ilmoittanut itsestään Raamatussa. Raamattu sisältää muitakin totuuksia Jumalasta (tulemme käsittelemään niistä vielä yhtä luvussa *Onko ongelmaan ratkaisua?*), vaikka toisaalta Hänessä on paljon sellaista, mitä emme voi millään ymmärtää. Hän *tekee suuria, tutkimattomia tekoja, ihmeitä ilman määrää.* Tässä mielessä *emme saata käsittää* Kaikkivaltiasta, eikä tätä tosiasiaa muuta miksikään älykkäinkään ihmismieli tai loputonkaan pohtiminen. Mutta tämä tuskin tulee meille yllätyksenä. Jos kykenisimme ymmärtämään Jumalan olemuksen, ei Hän enää olisi palvontamme arvoinen.

Kuka minä olen?

Nykyajan elämisen paineet ja ongelmat saavat monen ihmisen etsimään kuumeisesti elämänsä tarkoitusta ja päämäärää. Olemme saaneet nähdä jotakin siitä, kuka Jumala on, mutta kuinka on oman itsemme laita? Miksi oikein olemme olemassa? Miksi olemme täällä? Onko ihmiselämällä mitään tarkoitusta tai päämäärää?

Ensiksi on tehtävä selväksi, että ihmisellä on muukin tarkoitus kuin vain olla olemassa. Hän on muutakin kuin vain atomien sattumanvarainen yhteenkertymä, jossa kaikki osaset sattuvat sopimaan yhteen muodostaen näin mukavan pakkauksen nimeltä ihminen. Raamattu kertoo, että ihmisen luominen oli viisaan ja pyhän Jumalan harkittu teko. *Jumala loi ihmisen omaksi kuvaksensa, Jumalan kuvaksi hän hänet loi; mieheksi ja naiseksi hän loi heidät.* Ihminen on muutakin kuin vain pitkälle kehittynyt eläin tai hienostunut apina. Hän eroaa yhtä paljon eläimistä kuin eläimet eroavat kasveista ja kasvit mineraaleista. Kokonsa puolesta ihminen on kovin pikkuruinen, jos häntä verrataan vaikkapa aurinkoon, kuuhun tai tähtiin, mutta siitä huolimatta Jumala on antanut hänelle ainutlaatuisen ja kunnioitetun aseman maailmankaikkeudessa. Tämä näkyy yhdessä ensimmäisistä Jumalan ihmiselle antamista käskyistä: *Vallitkaa meren kalat ja taivaan linnut ja kaikki maan päällä liikkuvat eläimet.* Ihmisestä tuli Jumalan henkilökohtainen edustaja maan päällä, ja hän sai vallita kaikkia muita eläviä olentoja.

Vaikka ihminen luotiin Jumalan kuvaksi, se ei tarkoita sitä, että ihmisestä olisi tehty Jumalan kokoinen ja muotoinen (olemmehan juuri todenneet, ettei Jumalalla ole mitään erityistä kokoa tai muotoa), tai että hänestä olisi luotu eräänlainen Jumalan pienoismalli, jolla olisi kaikki Jumalan ominaisuudet, mutta ainoastaan pienemmässä mittakaavassa. Sen sijaan tällä ilmauksella tarkoitetaan, että ihmisestä luotiin hengellinen, järjellinen, moraalinen ja kuolematon olento, jolla oli täydellinen luonto. Toisin sanoen hän kykeni heijastamaan aidosti Jumalan pyhää luonnetta.

Ihminen halusi mielellään noudattaa kaikkia Jumalan käskyjä ja elää näin täydellisessä sopusoinnussa Jumalan kanssa. Ihmisellä ei tuolloin ollut todellakaan mitään vaikeuksia oman identiteettinsä löytämisessä! Hän tiesi tarkalleen, kuka ja miksi hän oli maailmassa, ja hän hyväksyi kuuliaisesti aseman, jonka Jumala oli hänelle antanut.

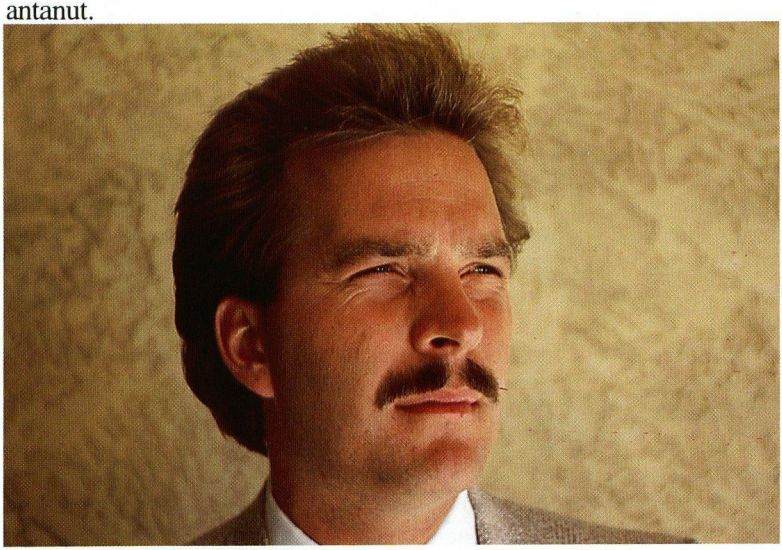

Mutta ei yksin ihminen tuntenut täyttymystä ja tyytyväisyyttä omaan asemaansa maailmassa, myös Jumala oli tyytyväinen ihmiseen. Raamattu kertoo meille, että saatuaan luomistyönsä päätökseen - sen kruununa ihminen - *Jumala katsoi kaikkea, mitä hän oli tehnyt, ja katso, se oli sangen hyvää.* Tuohon aikaan vielä täydelliset ihmiset elivät virheettömässä ympäristössä täydellisessä suhteessa toisiinsa ja Jumalaan.

Nykyään tilanne on kuitenkin täysin toinen. Mitä oikein tapahtui?

Mikä meni vikaan?

Kiertelemätön vastaus tähän kysymykseen on: *yhden ihmisen kautta synti tuli maailmaan, ja synnin kautta kuolema.*

Ensimmäiselle miehelle ja naiselle (Aadamille ja Eevalle) annettiin suuri vapaus, mutta myös vakava varoitus: *hyvän- ja pahantiedon puusta älä syö, sillä sinä päivänä, jona sinä siitä syöt, pitää sinun kuolemalla kuoleman.* Tällä kiellolla Jumala saattoi oivallisesti koetella ihmisen nöyryyttä ja kuuliaisuutta. Voimme kuitenkin lukea Raamatusta, kuinka paholainen houkutteli Eevaa epäilemään Jumalan sanoja ja rikkomaan Hänen käskyään vastaan. *Ja vaimo näki, että siitä puusta oli hyvä syödä ja että se oli ihana katsella ja suloinen puu antamaan ymmärrystä; ja hän otti sen hedelmästä ja söi ja antoi myös miehellensä, joka oli hänen kanssansa, ja hänkin söi.*

Tuolla hetkellä astui synti maailmaan. Tottelemattomuudellaan ihminen katkaisi yhteytensä Jumalaan. Sen sijaan, että Aadam ja Eeva olisivat rakastaneet Jumalaa, he alkoivat nyt pelätä Häntä: *mies vaimoineen lymysi Herran Jumalan kasvojen edestä paratiisin puiden sekaan.* Varmuuden, luottamuksen ja onnellisuuden sijasta he tunsivat tekemänsä synnin takia nyt vain häpeää, syyllisyyttä ja pelkoa.

Jumala oli sanonut ihmisen kuolevan, jos hän rikkoisi Jumalan käskyn, ja niin myös kävi. Yhdessä kauhistuttavassa hetkessä ihminen joutui eroon Jumalasta - hän kuoli hengellisesti. Mutta ihminen alkoi kuolla myös ruumiillisesti - hänestä oli tullut

kuollut sielu kuolevassa ruumiissa. Mutta ei siinä vielä kaikki: jopa Aadamin ja Eevan lapset perivät vanhempiensa turmeltuneen ja syntisen luonnon. Synnin myrkky on levinnyt kaikkiin Aadamin jälkeläisiin yhtä varmasti kuin saastunut alkulähde saastuttaa koko joen. *Kuolema on tullut kaikkien ihmisten osaksi, koska kaikki ovat syntiä tehneet.*

Pane merkille tuo tärkeä sana *kaikki*, joka aivan ilmeisestikin käsittää sekä tämän kirjasen kirjoittajan että sinut, sen lukijan. Emme ehkä koskaan tapaa toisiamme täällä maan päällä, mutta yksi asia meille on yhteistä - olemme molemmat syntisiä ja matkalla kohti kuolemaa. *Jos sanomme, ettei meillä ole syntiä, niin me eksytämme itsemme, ja totuus ei ole meissä*, ja jos väitämme, ettemme me suinkaan kuole, niin teemme itsemme naurunalaiseksi. Tosiasioilla pilaileminen ei muuta niitä miksikään.

Monet sanomalehtien, TV:n ja radion uutisista muistuttavat meitä siitä, miten sekavassa maailmassa me elämme. On helppoa paheksua yhteiskunnassamme vallitsevaa väkivaltaisuutta, epäoikeudenmukaisuutta, epäjärjestystä ja vääryyttä. Ennen kuin alat arvostella muita, kysy kuitenkin ensin itseltäsi: oletko sinä täydellinen ja miellyttääkö elämäsi pyhää Jumalaa? Oletko täysin rehellinen, puhdas, rakkaudellinen ja epäitsekäs? Jumala tietää vastauksen näihin kysymyksiin - ja niin tiedät itsekin! *Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla.* Sinä olet syntinen syntymäsi, luontosi, tottumustesi ja valintojesi puolesta, ja on korkea aika, että katsot totuutta silmiin - ja otat vastuun sen seurauksista.

Onko synti vakavaa?

Kun tauti on kerran määritetty, halunnet myös tietää, kuinka vakavasta asiasta on kyse. Monet ihmiset saattavat iloisesti tunnustaa olevansa syntisiä, koska he eivät edes tiedä, mitä se itse asiassa tarkoittaa. He saattavat myös puolustella käytöstään sen varjolla, että kaikki muutkin tekevät samoin. Kuinka vakavaa synti sitten oikeastaan on? Seuraavassa on muutamia Raamatun väitteitä, jotka koskevat sinun syntisyyttäsi.

Sinä olet turmeltunut. Se ei tarkoita sitä, että olisit jo niin paha kuin mahdollista tai että syyllistyisit jatkuvasti kaikkiin mahdollisiin synteihin. Se ei myöskään tarkoita, ettetkö osaisi erottaa oikeaa väärästä tai tehdä myös hyviä ja hyödyllisiä asioita. Sen sijaan se tarkoittaa kylläkin, että synti on tunkeutunut sinun luonteesi ja persoonallisuutesi joka sopukkaan - mieleesi, tahtoosi, tunteisiisi, omaantuntoosi, mielenlaatuusi ja mielikuvitukseesi. *Petollinen on sydän yli kaiken ja pahanilkinen.* Ongelmasi eivät johdu pohjimmiltaan siitä, mitä teet, vaan siitä, mitä olet! Sinä teet syntiä, koska olet syntinen.

Sinä olet saastunut. Raamattu ei säästele tässä kohtaa voimakkaitakaan ilmaisuja: *Sillä sisästä, ihmisten sydämestä, lähtevät pahat ajatukset, haureudet, varkaudet, murhat, aviorikokset, ahneus, häijyys, petollisuus, irstaus, pahansuonti, jumalanpilkka, ylpeys, mielettömyys.* Pane merkille, että tämä luettelo sisältää tekoja, mutta myös ajatuksia ja sanoja. Se osoittaa,

että Jumalan silmissä kaikki synti on yhtä vakavaa. Jotkut mieltävät synniksi vain murhan, aviorikoksen ja ryöstön kaltaiset teot, mutta Raamattu tekee selväksi, ettei meillä ole mitään oikeutta ajatella näin. Syntiä on kaikki, mikä ei täytä Jumalan asettamaa täydellisyyden mittaa. Kaikki sanamme, ajatuksemme ja tekomme, jotka eivät ole täydellisiä, ovat syntiä. Yritä kohdata rohkeasti seuraava kysymys: *Kuka voi sanoa: Olen puhdistanut sydämeni, olen puhdas synnistäni?* Voitko sinä? Ellet voi, niin silloin sinä olet saastunut.

Sinä olet uhmakas. Raamattu opettaa, että *synti on laittomuus*, harkittu kapina Jumalan arvovaltaa ja lakia vastaan. Mikään ei pakota sinua valehtelemaan, petkuttamaan, ajattelemaan likaisia ajatuksia tai tekemään syntiä millään muullakaan tavalla. On täysin oma valintasi, jos rikot Jumalan pyhän lain. Olet tahallisesti tottelematon Jumalaa kohtaan, ja se on vakava asia, sillä *Jumala on vanhurskas tuomari ja Jumala, joka vihastuu joka päivä.* Jumala ei koskaan voi olla lepsu synnin suhteen, ja voit olla varma siitä, ettei yksikään synti jää rankaisematta.

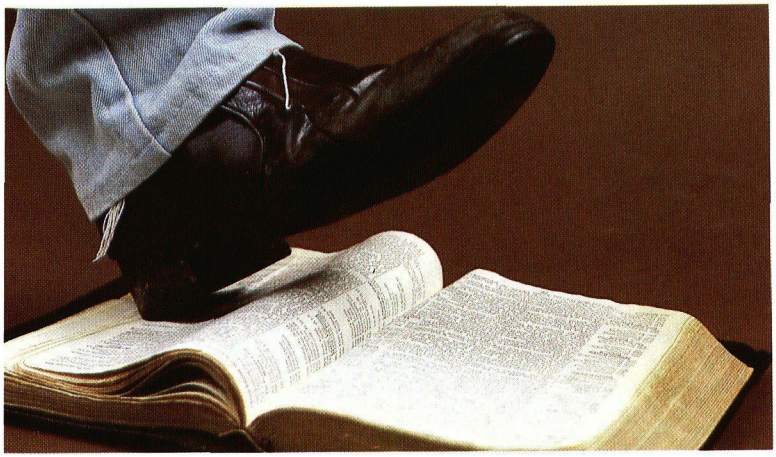

Pieni osa synnin ansaitsemasta rangaistuksesta tulee osaksemme jo maallisen elämämme aikana (vaikka emme sitä aina siksi tunnistaisikaan), mutta lopullinen rangaistus odottaa meitä kuoleman jälkeen, jolloin tuomiopäivänä *meidän jokaisen on tehtävä Jumalalle tili itsestämme.*

Mitä tämän elämän jälkeen?

On olemassa monia käsityksiä siitä, mitä tapahtuu, kun kuolemme. Joidenkin mukaan me tuhoudumme täydellisesti, toisten mielestä me kaikki pääsemme taivaaseen. Eräät uskovat, että on olemassa jonkinlainen välitila, jossa syntiset sielut valmistetaan taivaaseen pääsyä varten.

Raamatussa ei ole kuitenkaan mitään, joka tukisi yhtäkään edellä mainituista käsityksistä. Sen sijaan voimme lukea, että *ihmisille on määrätty, että heidän kerran on kuoleminen, mutta senjälkeen tulee tuomio.* Ne, jotka elävät oikeanlaisessa suhteessa Jumalaan, toivotetaan silloin tervetulleiksi taivaaseen, jossa he saavat viettää ikuisuuden Hänen kirkkaudessaan. Kaikkia muita *kohtaa silloin rangaistukseksi iankaikkinen kadotus Herran kasvoista ja hänen voimansa kirkkaudesta.* Raamattu käyttää useimmiten tästä puhuttaessa sanaa *helvetti.* Seuraavassa on neljä sitä koskevaa tärkeää totuutta:

Helvetti on todellinen. Se ei ole mitään kirkon keksimää. Raamattu puhuu enemmän helvetistä kuin taivaasta, eikä se jätä meille epäilyksen häivääkään sen olemassaolon todellisuudesta. Raamatussa puhutaan ihmisistä, jotka eivät pääse *helvetin tuomiota pakoon* ja jotka *heitetään helvettiin.*

Helvetti on pelottava. Sitä kuvataan Raamatussa sanoilla *vaivan*

paikka, tulinen pätsi, kuluttava tuli ja *iankaikkinen hehku.* Se on kärsimyksen tyyssija, jossa *on oleva itku ja hammasten kiristys* ja missä *ei ole lepoa päivällä eikä yöllä.* Nämä ovat karmeita sanoja, mutta silti totta. Helvettiin joutuvat ihmiset erotetaan kaikesta hyvästä, Jumala kiroaa heidät ja karkottaa heidät täysin oman läsnäolonsa tuomasta avusta ja lohdutuksesta.

Helvetti on lopullinen. Kaikki helvettiin johtavat tiet ovat yksisuuntaisia. Sieltä ei ole ulospääsyä. Helvetin ja taivaan välille *on vahvistettu suuri juopa.* Helvetin kauhujen, yksinäisyyden ja tuskan tarkoituksena ei ole puhdistaa vaan rangaista - ikuisesti!

Helvetti on oikeudenmukainen. Raamattu kertoo meille, että Jumala *on tuomitseva maanpiirin vanhurskaudessa,* ja Hän tekee täysin oikeudenmukaisesti tuomitessaan syntiset helvettiin. Hänhän vain antaa heille sen, minkä he itse ovat valinneet. He ovat hylänneet Jumalan tässä elämässä - Jumala hylkää heidät tulevassa. He ovat valinneet jumalattoman elämän, ja Jumala vain vahvistaa heidän valintansa - lopullisesti. Jumalaa voidaan tuskin tämän takia syyttää epäoikeudenmukaisuudesta tai vääryydestä!

Näiden karmeiden totuuksien valossa sinun on parasta miettiä hyvin tarkoin seuraavaa kysymystä, joka esitettiin kerran joukolle ihmisiä Uudessa testamentissa: *Kuinka te pääsisitte helvetin tuomiota pakoon?*

Voiko uskonto auttaa?

Ihmistä on kutsuttu uskonnolliseksi eläimeksi. *The Encyclopaedia of Religion and Ethics*, uskonnon ja etiikan alan englantilainen tietosanakirja, luettelee satoja eri tapoja, joita noudattamalla ihmiset ovat yrittäneet tyydyttää uskonnollista kaipuutaan ja uskonnollisia tunteitaan. Ihmiset ovat rukoilleet milloin aurinkoa, kuuta ja tähtiä, milloin maata, tulta ja vettä, milloin puisia, kivisiä ja metallista tehtyjä jumalankuvia, milloin kaloja, lintuja tai muita eläimiä. Ihmiset ovat palvoneet lukemattomia jumaluuksia ja henkiä, jotka heidän oma turmeltunut mielikuvituksensa on keksinyt. Toiset ovat yrittäneet palvoa tosi Jumalaa monien erilaisten uhrien, seremonioiden, sakramenttien ja palvelusten kautta. Mutta kuinka vilpitöntä ihmisen uskonto sitten onkaan, se ei voi koskaan tuoda ratkaisua ihmisen syntiongelmaan vähintäänkään kolmesta eri syystä.

Uskonto ei voi koskaan tyydyttää Jumalaa. Uskonto on ihmisen yritys päästä takaisin oikeaan suhteeseen Jumalan kanssa, mutta se on hyödytöntä, koska ihmisen parhaimmatkin ponnistukset ovat aina vajavaisia eivätkä voi siten saada Jumalan hyväksyntää. Raamattu ei voisi ilmaista asiaa selkeämmin kuin sanomalla, että *niinkuin tahrattu vaate oli kaikki meidän*

vanhurskautemme. Jumala vaatii täydellisyyttä, eikä sitä voida saavuttaa uskonnolla.

Uskonto ei voi koskaan poistaa syntiä. Ihmisen hyvät ominaisuudet eivät voi koskaan kumota hänen paheitaan. Hyvät teot eivät koskaan tee pahoja tekemättömiksi. Mitkään uskonnolliset ponnistuksemme tai kokemuksemme - ristiäiset, konfirmaatio, kaste, ehtoollinen, kirkossakäyminen, rukous, lahjoitukset, ajan ja voimien uhraaminen, Raamatun luku tai mikään muukaan - eivät voi hyvittää ainuttakaan tekemistämme synneistä.

Uskonto ei voi koskaan muuttaa ihmisen syntistä luontoa. Ihmisen käyttäytyminen ei ole ongelman ydin, vaan ainoastaan sen oire. Syntisyys nousee ihmisen sydämestä, joka on luonnostaan kieroutunut ja turmeltunut. Kirkossakäyminen ja uskonnollisiin seremonioihin osallistuminen saattavat tuntua sinusta hyvältä, mutta ne eivät silti voi tehdä sinusta hyvää. *Syntyisikö saastaisesta puhdasta? Ei yhden yhtäkään.*

Jotkut edellä mainitsemistamme uskonnollisista toimista ovat aivan ilmeisestikin itsessään täysin hyviä. On esimerkiksi aivan oikein käydä hengellisissä kokouksissa, lukea Raamattua ja rukoilla, koska Jumala käskee meitä tekemään niin. Mutta kuinka voisit uskaltaa perustaa yksin niiden varaan sovintosi Jumalan kanssa? Ne ovat yksinään vain arvottomia harjoituksia, ja pelkästään niihin luottaminen vain kasvattaa syntisyyttäsi ja tuomiotasi.

Onko ongelmaan ratkaisua?

Kyllä vain! Jumala on järjestänyt sen. Raamatun keskeisin sanoma on kiteytettynä seuraavissa sanoissa: *Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.*

Totesimme edellä, että oikeudenmukaisen ja pyhän Jumalan on pakko rangaista synnistä. Mutta Raamattu sanoo toisaalta, että *Jumala on rakkaus.* Vaikka Jumala vihaakin syntiä, Hän rakastaa syntistä ja odottaa vain voidakseen antaa hänelle synnit anteeksi. Mutta miten syntinen voi saada oikeudenmukaisesti syntinsä anteeksi, jos Jumalan laki kerran vaatii hänen hengellistä ja ruumiillista kuolemaansa? Ainoastaan Jumala itse pystyy ratkaisemaan tämän ongelman, ja sen Hän teki Jeesuksessa Kristuksessa. *Isä on lähettänyt Poikansa maailman Vapahtajaksi.*

Jumalan toinen persoona, Poika, tuli ihmiseksi ja otti itselleen ihmisluonnon. Vaikka Jeesuksesta tuli täydellisesti ihminen, Hän pysyi silti täydellisesti Jumalana: Raamattu sanoo, että Kristuksessa *asuu jumaluuden koko täyteys ruumiillisesti.* Hän pysyi yhtä täydellisesti Jumalana kuin jos Hänestä ei olisi koskaan ihmistä tullutkaan, ja Hänestä tuli yhtä täydellisesti ihminen kuin jos Hän ei olisi koskaan Jumala ollutkaan. Niinpä Jeesus Kristus on ainoa laatuaan, ja Raamattu vahvistaa tämän monin tavoin. Hänen sikiämisensä oli ainutlaatuinen, koska Hänellä ei ollut maallista isää, vaan Hän sikisi neitsyen kohdussa Pyhän Hengen ihmeellisestä voimasta. Hänen sanansa olivat ainutlaatuisia: ihmiset *olivat*

hämmästyksissään hänen opetuksestansa, sillä hänen puheessansa oli voima. Hänen tekemänsä ihmeteot olivat ainutlaatuisia: *hän paransi kaikkinaisia tauteja ja kaikkinaista raihnautta, mitä kansassa oli,* ja monta kertaa Hän herätti jopa kuolleita. Hänen luontonsa oli ainutlaatuinen: hän *on ollut kaikessa kiusattu samalla lailla kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä* niin, että Isä Jumala saattoi sanoa Hänestä: *Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt.*

Pane merkille tuo viimeinen lause! Se tarkoittaa, että ihmisenä ollessaan Jeesus noudatti Jumalan lakia viimeistä piirtoa myöten, eikä Hän siis ansainnut synnistä vaadittua hengellistä ja ruumiillista kuolemantuomiota. Siitä huolimatta Hänet pidätettiin tekaistun syytteen varjolla, tuomittiin väärien todistusten perusteella ja lopulta ristiinnaulittiin Jerusalemissa. Mutta Hänen kuolemansa ei suinkaan ollut mikään sattuman oikku tai väistämätön onnettomuus. Kaikki tämä tapahtui *Jumalan ennaltamäärätyn päätöksen ja edeltätietämyksen mukaan.* Isä lähetti Poikansa maailmaan juuri sitä varten, että Hän sovittaisi synnin tuoman kuolemanrangaistuksen, ja Jeesus tuli tänne omasta tahdostaan. Omien sanojensa mukaan Jeesuksen maailmaantulon tarkoitus oli tulla *antamaan henkensä lunnaiksi monen edestä.* Hänen kuolemansa, aivan kuten Hänen elämänsäkin, oli ainutlaatuinen.

Siksi on ratkaisevan tärkeää, että ymmärrät, mitä tapahtui Jeesuksen kuollessa, ja mitä Hänen kuolemansa voi merkitä sinulle.

Miksi tarvittiin risti?

Koko Raamatun opetus tähtää Jeesuksen kuolemaan. Raamatun sanoman keskipisteenä ei ole Hänen täydellinen elämänsä, Hänen ihmeellinen opetuksensa tai Hänen vaikuttavat ihmetekonsa. Ne ovat kaikki tärkeitä puolia Hänen elämässään, mutta Jeesus tuli maailmaan ennen kaikkea antamaan henkensä meidän edestämme. Mikä sitten tekee Hänen kuolemastaan niin merkityksellisen? Vastaus on siinä, että Hän oli kuollessaan meidän sijaisemme, syntiemme kantaja ja vapahtajamme.

Jeesus - Sijaisemme. Tässä näkyy Jumalan rakkaus. Syntiset ovat syyllisiä, kadotettuja ja avuttomia Jumalan pyhän lain edessä, joka vaatii rangaistusta jokaisesta synnistä. Kuinka ihmeessä he voisivat päästä Jumalan vanhurskasta vihaa pakoon? Raamatun vastaus siihen on seuraava: *Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus, kun me vielä olimme syntisiä, kuoli meidän edestämme.* Osana ihmeellistä pelastussuunnitelmaa Jumalan Poika lupautui vapaaehtoisesti ottamaan syntisen osan ja kantamaan heidän syntiensä ansaitseman oikeutetun rangaistuksen. Synnitön Jumalan Poika kärsi ja kuoli omasta tahdostaan heidän edestään, *vanhurskas vääräin puolesta.*

Jeesus - Syntiemme kantaja. Tässä näkyy Jumalan pyhyys. Kristuksen kuolemassa ei ollut mitään epäaitoa. Muiden tekemien

syntien vaatima rangaistus kärsittiin kokonaisuudessaan, kun Jumalan synnitön Poika kuoli. Ristillä riippuessaan Jeesus huusi: *Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?* Tuolla kauhistuttavalla hetkellä Isä Jumala käänsi selkänsä rakkaalle Pojalleen, joka sai tuolloin tuskallisesti kokea, mitä on joutua eroon Jumalasta. Huomaa, kuinka tässä näkyy Jumalan täydellinen pyhyys. Kaiken synnin, jokaisen väärän teon on saatava rangaistuksensa - ja kun Jeesus astui syntisten sijaan, joutui Hän vastaamaan heidän synneistään aivan kuin ne olisivat olleet Hänen omiaan. Niinpä ainut ihminen, joka oli elänyt virheettömän elämän, joutui kärsimään syyllisten ansaitseman rangaistuksen.

Jeesus - Vapahtajamme. Tässä näkyy Jumalan voima. Kolme päivää Kristuksen kuoleman jälkeen Hänet oli *kuolleistanousemisen kautta asetettu Jumalan Pojaksi voimassa.* Hän *osoitti moninaisten epäämättömien todistusten kautta elävänsä*, eikä hän *enää kuole: kuolema ei enää häntä vallitse.*
Herättäessään Kristuksen kuolleista Jumala osoitti voimallisesti, että Hän oli hyväksynyt Kristuksen kuoleman syntisten sijasta täytenä ja kokonaisena maksuna synnin edellyttämästä rangaistuksesta. Jumala oli näin myös hyväksynyt, että Kristuksen uhri on perustus sille, että Hän voi täydellisesti ja ansioitta antaa synnit anteeksi niille, jotka joutuisivat muuten viettämään ikuisuutensa helvetissä.

Mutta miten tämä kaikki soveltuu sinuun? Miten voit solmia sovinnon Jumalan kanssa? Miten Kristuksesta voi tulla sinunkin Vapahtajasi?

Kuinka voin pelastua?

Nyt kun olet lukenut näin pitkälle, niin haluatko sinä vilpittömästi pelastua? Haluatko solmia sovinnon Jumalan kanssa - maksoi mitä maksoi ja olivat seuraukset mitkä hyvänsä? Jos et halua, niin silloin et ole vielä ymmärtänyt lukemasi sanoman tärkeyttä.

Jos Jumala on paljastanut sinulle tarpeesi, ja haluat todella pelastua, niin silloin sinun täytyy tehdä parannus *kääntymyksessä Jumalan puoleen ja uskoa meidän Herraamme Jeesukseen Kristukseen.*

Sinun on tehtävä parannus. Se tarkoittaa täydellistä muuttumista suhtautumisessasi syntiin. On tapahduttava mielenmuutos. Sinun on myönnettävä olevasi syntinen ja kapinallinen pyhää ja rakastavaa Jumalaa kohtaan. Sydämessäsi sinun tulisi tuntea surua ja häpeää syntisi likaisuudesta. Sitten sinun on haluttava päästä eroon synnistä ja muutettava elämäsi kulkusuunta. Jumala haastaa ihmisiä todistamaan kääntymyksensä oikeaksi tekemällä *parannuksen soveliaita tekoja.* Sinun on tehtävä niin. Jumala ei anna anteeksi syntiä, jota et ole halukas hylkäämään. Parannuksen tekeminen tarkoittaa uuden suunnan valitsemista ja sitä, että haluaa koko sydämestään elää niin, että se miellyttää Jumalaa.

Sinun on uskottava Kristukseen. Ensinnäkin se tarkoittaa sen hyväksymistä, että Jeesus on *Kristus, elävän Jumalan Poika* ja että *Kristus kuoli jumalattomien edestä.* Toiseksi se tarkoittaa sen uskomista, että voimassaan ja rakkaudessaan Kristus pystyy ja haluaa pelastaa sinut. Kolmanneksi se tarkoittaa sitä, että asetat todellakin luottamuksesi Kristukseen ja olet näin riippuvainen

ainoastaan Hänestä päästäksesi sovintoon Jumalan kanssa. Ylpeä ja syntinen luontosi tulee vastustamaan sitä, että lakkaat luottamasta omaan tekohyvyyteesi tai uskontoosi. Siitä huolimatta sinulla ei ole muuta vaihtoehtoa. Sinun on lakattava luottamasta mihinkään tai kehenkään muuhun kuin Kristukseen, joka *voi täydellisesti pelastaa ne, jotka hänen kauttaan Jumalan tykö tulevat.*

Jos Jumala on näyttänyt sinulle tarpeesi ja antanut sinulle halun pelastua, niin käänny Kristuksen puoleen - ja tee se nyt! Paras tapa on rukoilla ääneen ja puhua Hänelle. Se saattaa selventää sinulle, mitä olet itse asiassa tekemässä. Tunnusta Hänelle, että olet syyllinen, kadotettu ja avuton syntinen. Pyydä sitten koko sydämestäsi, että Kristus pelastaisi sinut ja ottaisi hänelle kuuluvan paikan elämäsi Herrana ja antaisi näin sinulle voiman kääntyä synnistä ja elää Hänelle.

Raamattu sanoo, että *jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut* ja *jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu.* Jos uskot vilpittömästi Jeesukseen Kristukseen henkilökohtaisena Vapahtajanasi ja tunnustat Hänet Herraksesi, niin sinä voit pitää näitä lupauksia ominasi.

Kuinka tästä eteenpäin?

Jos nyt uskot Kristukseen, niin sinua odottaa monta ihmeellistä asiaa, joista voit riemuita. Olet nyt päässyt oikeanlaiseen suhteeseen Jumalan kanssa: Raamattu kutsuu sitä vanhurskauttamiseksi ja sanoo: *koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta.* Kristuksen kautta sinun syntisi on loppuun käsitelty: *jokainen, joka uskoo häneen, saa synnit anteeksi hänen nimensä kautta.* Olet nyt Jumalan perheen jäsen: kaikki, jotka luottavat Kristukseen saavat *voiman tulla Jumalan lapsiksi.* Olet ikuisesti turvassa, sillä *niin ei nyt siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat.* Jumala itse on astunut sinun elämääsi Pyhän Hengen persoonassa: *hänen Henkensä, joka herätti Jeesuksen kuolleista, asuu teissä.* Kuinka suurenmoisia totuuksia nämä ovatkaan!

Nyt sinun tulee kasvaa uudessa hengellisessä elämässäsi. Seuraavassa on neljä tärkeää asiaa, joihin sinun tulee tarkoin paneutua.

Rukoileminen. Voit nyt kutsua Jumalaa Isäksesi, mikä ei ole ollut sinulle koskaan aikaisemmin mahdollista. Voit palvoa Häntä ja ylistää Hänen kunniaansa, voimaansa, pyhyyttään ja rakkauttaan. Voit päivittäin pyytää Häntä antamaan sinulle syntisi anteeksi. Eivät edes Jumalan lapset ole täydellisiä, mutta *jos me tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas,*

niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä. Voit kiittää Häntä päivittäin hyvyydestä, jota Hän osoittaa sinua kohtaan. On niin monia asioita, joista haluat varmasti kiittää Häntä, kuten vaikkapa arkielämämme mukavuuksista, joita pidämme niin usein itsestäänselvyyksinä. Haluat varmaan erityisesti kiittää Häntä pelastuksestasi ja siitä, että Hän on ottanut sinut perheensä jäseneksi ja antanut sinulle iankaikkisen elämän. Tästä kiittämisen ei pitäisi olla liian vaikeaa! Voit myös pyytää Häneltä apua, voimaa ja johdatusta omaan elämääsi ja muidenkin elämään. Halunnet rukoilla erityisesti sellaisten tuntemiesi ihmisten puolesta, jotka ovat kaukana Jumalasta, kuten itsekin kerran olit.

Raamatun lukeminen. Rukouksessa sinä puhut Jumalalle - Raamatussa Jumala puhuu sinulle. Siksi on hyvin tärkeää lukea sitä päivittäin tutkien, *mikä on otollista Herralle.* Raamattua lukiessasi pyydä Jumalalta, että Hän auttaa sinua ymmärtämään lukemaasi ja noudattamaan sen opetusta, *että sen kautta* kasvaisit *pelastukseen.* Jos tarvitset apua Raamatun tutkiskelun alkeissa, ota yhteyttä sivulla 31 mainittuun osoitteeseen.

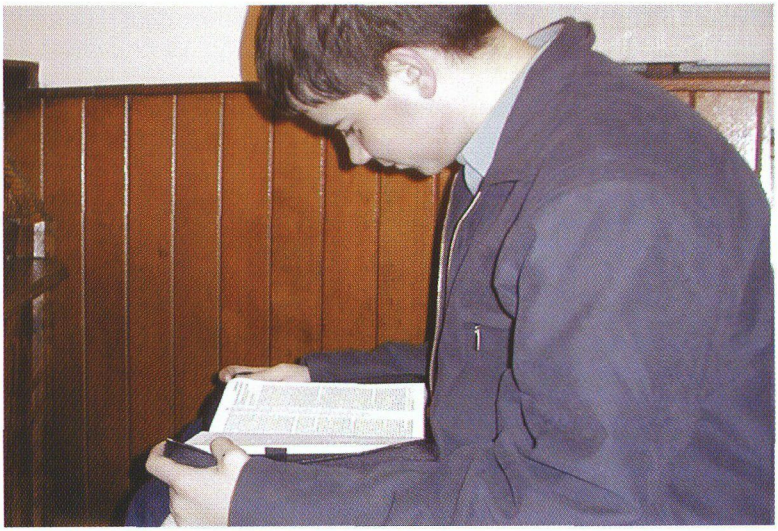

Uskovien yhteys. Nyt kun sinusta on tullut Jumalan perheen jäsen, Hän haluaa, että tapaat säännöllisesti siskojasi ja veljiäsi. *Älkäämme jättäkö omaa seurakunnankokoustamme... kehoittakaamme toisiamme.* Se tarkoittaa liittymistä johonkin paikalliseen

seurakuntaan, joten älä viivyttele, vaan tee se niin pian kuin mahdollista. Oikean seurakunnan valitseminen ei ole aina helppoa, ja sinun tulisikin löytää sellainen seurakunta, jossa selkeästi uskotaan ja opetetaan samoja raamatullisia totuuksia kuin ne, joista olet lukenut tästä kirjasesta. Henkilö, joka antoi sinulle tämän kirjasen, pystyy varmaankin auttamaan sinua. Omassa paikallisseurakunnassasi saat oppia lisää Jumalasta, saat hyötyä toisten kokemuksista, saat oppia, kuinka tärkeitä ovat Jumalan antamat erityisohjeet koskien kastetta ja ehtoollista ja tulet huomaamaan, kuinka hienoa on jakaa toisten kanssa Jumalan sinulle antamia lahjoja ja erityiskykyjä. Sinä tarvitset seurakuntaa ja seurakunta tarvitsee sinua!

Palveleminen. Nyt sinulla on etuoikeus palvella *Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi.* Pidä aina mielessäsi, että Jumala on *meidät pelastanut ja kutsunut pyhällä kutsumuksella.* Anna pyhyydelle elämässäsi ehdoton etusija, *sillä tämä on Jumalan tahto, teidän pyhityksenne.* Pyri sitten käyttämään omia erityislahjojasi Jumalan palvelemisessa - muistaen, että sinut on luotu *Kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä varten.* Lopuksi pidä silmäsi auki tilanteiden varalta, jolloin voit kertoa toisille, *kuinka suuria tekoja Herra on sinulle tehnyt.* Kristuksesta toisille kertominen ei ole ainoastaan Häneen luottavien velvollisuus, vaan se on myös ilahduttava kokemus!

Pyri tästä lähtien elämään niin, että jokaisella elämäsi alueella voit julistaa hänen jaloja tekojaan, *joka on pimeydestä kutsunut* sinut *ihmeelliseen valkeuteensa!*

Jos olet pannut luottamuksesi Kristukseen tätä kirjasta lukiessasi ja haluaisit apua hengellisessä kasvussasi, ole ystävällinen ja ota yhteyttä seuraavaan osoitteeseen:

Tässä kirjasessa on käytetty seuraavia viittauksia Raamattuun (1933/38 käännöksen mukaan):

Sivu 4
Heb. 11:6
1 Moos. 1:1
Heb. 11:3
Ps. 33:9

Sivu 5
Ap.t. 17:24
1 Moos. 2:7
Ps. 139:14

Sivu 6
Job.11:7
Ps. 19:2
Room. 1:20
2. Piet. 1:21

Sivu 7
Ps. 19:8-9
2 Tim. 3:16
1 Tess. 2:13

Sivu 8
Jer. 10:10
Jes. 44:6
Fil. 2:11
Joh. 1:1
2 Kor. 3:18

Sivu 9
Joh. 4:24
Joh. 1:18
Jer. 23:24
Ps. 90:2
Ilm. 1:8
Mal. 3:6
Ap.t. 17:25

Sivu 10
2 Moos. 15:11
1 Sam. 2:2
Hab. 1:13
1 Piet. 1:16
Jes. 30:18
Ps. 97:2
Heb. 4:13
Room. 11:33
Ps. 135:6

Sivu 11
Ef. 1:11
Dan. 4:32
Jer. 32:27
Job 5:9
Job 37:23

Sivu 12
1 Moos. 1:27
1 Moos. 1:28

Sivu 13
1 Moos. 1:31

Sivu 14
Room. 5:12
1 Moos. 2:17
1 Moos. 3:6
1 Moos. 3:8

Sivu 15
Room. 5:12
1 Joh. 1:8
Room. 3:23

Sivu 16
Jer. 17:9
Mark. 7:21-22

Sivu 17
Snl. 20:9
1 Joh. 3:4
Ps. 7:12
Room. 14:12

Sivu 18
Heb. 9:27
2 Tess. 1:9
Matt. 23:33
Matt. 5:29
Luuk. 16:28

Sivu 19
Matt. 13:42
Jes. 33:14
Matt. 3:12
Matt. 22:13
Ilm. 14:11
Luuk. 16:26
Ap.t. 17:31
Matt. 23:33

Sivu 20
Jes. 64:6

Sivu 21
Job 14:4

Sivu 22
Joh. 3:16
1 Joh. 4:8
1 Joh. 4:14
Kol. 2:9
Luuk. 4:32

Sivu 23
Matt. 4:23
Heb. 4:15
Matt. 3:17
Ap.t. 2:23
Matt. 20:28

Sivu 24
Room. 5:8
1 Piet. 3:18

Sivu 25
Mark. 15:34
Room. 1:4
Ap.t. 1:3
Room. 6:9

Sivu 26
Ap.t. 20:21
Ap.t. 26:20
Matt. 16:16
Room. 5:6

Sivu 27
Heb. 7:25
Room. 10:9
Room. 10:13

Sivu 28
Room. 5:1
Ap.t. 10:43
Joh. 1:12
Room. 8:1
Room. 8:11
1 Joh. 1:9

Sivu 29
Ef. 5:10
1 Piet. 2:2
Heb. 10:25

Sivu 30
5 Moos. 10:12
2 Tim. 1:9
1 Tess. 4:3
Ef. 2:10
Mark. 5:19
1 Piet. 2:9

PERIMMÄISTEN KYSYMYSTEN ÄÄRELLÄ

JOHN BLANCHARD

Terveys, talous, perhe, tulevaisuus - elämä on täynnä kysymyksiä.

Osa niistä on hyvinkin syvällisiä: Kuka minä olen? Miksi olen olemassa? Mihin olen matkalla? Onko elämällä mitään tarkoitusta?

Kaikkein perimmäisimmät kysymykset koskevat kuitenkin Jumalaa. Onko Hän olemassa? Millainen Hän on? Voinko oppia tuntemaan Hänet ja kokea hänen voimansa omassa elämässäni? Jos voin, niin miten?

Tässä kirjasessa käsitellään kysymyksiä ihmisestä ja Jumalasta - ja annetaan lukijalle yksinkertaisia, selkeitä ja suoria vastauksia.

Lue se huolellisesti, sillä se voi muuttaa elämäsi - pysyvästi.

Finnish